

АНАТО́ЛІЙ (Станкевич Олександр Андрійович; 1821, Мінська губ. — 23. 01. 1903, Москва) — церковний діяч, педагог. Закінчив духовну семінарію у Вільно (нині Вільнюс, 1843), духовну академію в Санкт-Петербурзі (1853). Був інспектором Мінської духовної семінарії (1853—60), ректором Полоцької семінарії (1860—61), настоятелем Вітебського Маркового (нині обидва — Білорусь, 1861—67) та Спасо-Преображенського (від 1860) монастирів і наглядцем (від 1868) духовного училища (обидва м. Новгород-Сіверський, нині Чернігівської обл.), викладачем Симбірської духовної

семінарії (нині РФ, 1873—76), настоятелем посольської церкви в Афінах (від 1879). Від 1886 — єпископ Балтський (нині Одеська обл.), вікарій Подільської єпархії (нині Хмельницька обл.); від 1887 — єпископ Острогозький, вікарій Воронежської єпархії (нині РФ); від 1890 — єпископ Уманський (нині Черкаська обл.), вікарій Київської єпархії; від 1892 — єпископ Калузький і Боровський (нині РФ). 1894 призначений членом Московської синодальної консисторії і настоятелем Заіконоспаського монастиря (до 1898).

І. О. Шудрик

Бібліографічний опис:

Анатолій (Станкевич Олександр Андрійович) / І. О. Шудрик // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-891717>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).